

5. Рудакова Т.М. Семантична модифікація слів і словосполучень соціально-економічної сфери англійськомовного походження в мові ЗМІ ХХІ століття [Електронний ресурс]. – Режим доступу: molodyvcheny.in.ua/files/journal/2017/8/32.pdf.

*Науковий керівник: Сібрук А.В.,
канд. філол. наук, доцент*

УДК 372.462

Гавриш О.А.

Національний авіаційний університет, м.Київ

МОВНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ

Швидкі зміни, які спостерігаємо кожного дня, – головна ознака сучасності. Причиною цього є надстрімкий розвиток інформаційних технологій. Планшети, ноутбуки, смартфони, різноманітні гаджети вносять у наше життя суттєві корективи. Без цих пристроїв уже неможливо уявити комфортний побут.

Щодня ми спілкуємося в соціальних мережах, переглядаємо світлини, читаємо електронні книги. Звісно, сучасні технології мають безліч позитивних якостей, за допомогою яких полегшують життя. Інтернет містить в собі майже всю потрібну інформацію і дає змогу самостійно опанувати матеріалами лекцій з будь-якого предмета, знайти відповіді на запитання практичних занять, навіть вивчати іноземні мови можна не виходячи із власного будинку. На перший погляд, середовище створило ідеальні умови для органічного розвитку мовлення, загальної грамотності й навчання загалом. Але, на жаль, дослідження свідчать, що із кожним роком молодь все менше приділяє уваги практиці письма й читання. Причина – надлегкий доступ до будь-якої потрібної інформації. Унаслідок цього не виникає гострої необхідності зберігати важливу інформацію в пам'яті. Сучасна молодь частіше надає перевагу комп'ютерним іграм і переглядам фільмів онлайн, аніж читанню художньої літератури. У підсумку значно біднішають образне мислення та словниковий запас.

Звичайно, читати паперові книги набагато корисніше для зору й грамотного викладання своїх думок. Дослідники твердять, що грамотність не знижується, якщо молода людина багато читає в інтернеті і пише, наприклад, статті та коментарі. У разі, коли молодь в соціальних мережах лише переглядає фільми, одноразові шоу, грає в ігри, то, природно, грамотність знижується, написання деяких слів забувається і виникають помилки – не лише пунктуаційні, а й лексичні, граматичні.

Здавалося б, що сучасні веб-технології та інтернет повинні зблизити людей. Але мережа вносить свої особливості в характер нашого повсякденного мовлення. Воно стає більш лаконічним та дещо скороченим. Нівелюється значення грамотності: у спілкуванні онлайн це не принципово. На жаль, демонстрація власної неосвіченості не вважається чимось екстраординарним.

Час невпинно рухається далі. Щодня стрімко змінюються погляди на життя й технології. На моє глибоке переконання, потрібно правильно та, що

найголовніше, із розумом користуватися всіма надбаннями цивілізації. В інтернеті зберігається вся інформація, доступна людству. Якщо правильно її використовувати, то можна досягти висот в будь-якому напрямі. Проте ми повинні пам'ятати й те, що жодна соціальна мережа не замінить живого спілкування, як і жодний фільм онлайн не в змозі зрівнятися з паперовою книгою чи з реальним життям. Молодь завжди прагне розвиватися й залишатися в тренді, але ніякі мегасучасні інформаційні технології не повинні негативно впливати на культуру нашого усного та писемного мовлення.

*Науковий керівник: Дячук Т. М.,
канд. філ. наук, доцент*

УДК 316.776.33

Глазиріна О.Є.

Державний університет телекомунікацій, Київ

СОЦІАЛЬНА КОМУНІКАЦІЯ: ТЕРМІНОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ

Сьогодні соціальна комунікація (англ. *social communication*) розглядається, як обмін між людьми або іншими соціальними суб'єктами цілісними знаковими повідомленнями, у яких відображені інформація, знання, ідеї, емоції тощо, обумовлений цілим рядом соціально значимих оцінок, конкретних ситуацій, комунікативних сфер і норм спілкування, прийнятих у даному суспільстві. Згідно з паспортом спеціальності [1].

Низка провідних науковців – дослідників галузі (Г. Лассуел, Ю. Лотман, Г. Малецький, К. Шеннон, Р. Якобсон та ін.) трактують поняття комунікації як окрему соціальну систему, в якій відбувається постійний процес обміну інформацією з метою накопичення або передачі суспільного досвіду. Крім того, соціальні комунікації можна розглядати й як сам процес.

Цікавим є соціально-культурологічний підхід А. Соколова, який вважає, що комунікація повинна посісти місце метатеорії (теоретичного підґрунтя, що пояснює сутність інших соціально-комунікаційних наук) [2, с. 5]. Тобто відбувається ототожнення понять «комунікації» та «соціальної комунікації». Як наслідок – виникає питання щодо розуміння понять власне «комунікації» та «спілкування» (зауважимо, що останній термін досить активно і широко застосовується у різних дисциплінах соціально-гуманітарного спрямування).

Сьогодні існує декілька підходів щодо вирішення цієї проблеми. З одного боку, зазначені поняття визнають однозначними, тотожними (Л. Виготський, С. Курбатов, Т. Парсонс, К. Черрі та ін.). З іншого, «комунікацію» і «спілкування» розглядають як дві самостійні одиниці (Р. Андреев, М. Каган, А. Соколов): спілкування – спосіб обміну інформацією, що має матеріальний і моральний характер; комунікація – суто інформаційний процес, що передбачає обмін повідомленнями.

Так, на думку А. Соколова, спілкування є однією з форм комунікаційної діяльності, в основі якої лежать цільові установки комунікантів, унаслідок чого створюються три варіанти відносин учасників комунікації: